

POMAGALA, INSTRUMENTI I ŽETONI

Na nedavnim su lokalnim izborima, očekivano, prema priopćenjima i šampanjima u stranačkim stožerima, pobijedili baš svi, pa mogu biti zadovoljni svi (uključujući strane platce i poslodavce nekih naših nedomoljubnih, kvazidomoljubnih i domoljubnih stranaka): rastrojani, desetkovani i suvišni SDP blaguje medenjak u obliku predsjedanja zagrebačkom Gradskom skupštinom (smatrajući da je u pravoj poplavi poraza za nj to manja šteta od toga što time preuzima podjelu odgovornosti s Tomaševićem i družinom za razočaranja zagrebačkih građana što neminovno slijede); Plenkovićev je HDZ izgubio u srednjoj Dalmaciji, ali je dobio u Lici i na sjeveru Hrvatske (pa može održavati privid da se za nj ništa bitno ne mijenja, iako pučkoškolska matematika govori da se broj njegovih birača smanjuje svakim novim izborima, a o stanju njegova članstva rječito govore i zagrebački hadezeovski prelaznici pod skute platforme Možemo!); na tzv. desnici – to jest, među ljudima koji se, na svoju štetu, i nitko ne zna zbog čega, vole nazivati desnicom premda tek vrlo rijetko znaju što je zapravo desnica, a sami su to još rjeđe – novi se porazi također proglašavaju pobjedama, pa se ni iz toga uglavnom ne uspijeva ništa naučiti.

Redizajnirani Most nastavlja politikom kojoj su krajnji ciljevi vječni ostanak u opoziciji te suvišni i nepolitički, mesijanski nagon za reformiranjem drugih stranaka (što se vrlo jasno iščitava iz nepragmatične nepopustljivosti pri ustrojenju većine u više pokrajinskih predstavničkih tijela mjesne samouprave), dok Škorin ulazak u drugi krug zagrebačkih gradonačelničkih izbora (gdje je, nažalost, doživio težak poraz usprkos potpori mnogih koji zapravo nisu glasovali za Škoru, nego su htjeli dati svoj glas protiv Tomaševića, i još više protiv njegova društva), Domovinski pokret proglašava malne zvjezdanim trenutkom hrvatske povijesti, pa se za potrebe tih Potemkinovih sela prešućuje ne samo potop te stranke diljem Slavonije i njezin debakl u Splitu, Šibeniku ili Zadru, nego i činjenica da Vukovar nije uzeo Domovinski pokret, već Ivan Penava sa svojom strankom, koji pritom naglašava kako je taj uspjeh – za čije mu je oživotvorenje bila nužna i potpora opskurnog osuđenika i partijskog disidenta (dakako, i „antifašista“) Željka Sabe – postigao u koaliciji s Hrvatskom konzervativnom strankom koja je u Zagrebu, gle čuda, u prvome krugu podgrizala Škorine izgleda sudjelujući u listi koju je predvodio Željko Sačić.

Nigdje, dakle, ni načela niti sadržaja, nigdje ni dosljednosti; dosljedni su jedino hrvatski birači u svojoj spremnosti da uvijek iznova po visokoj cijeni kupe rog pod svijeću, prisiljavajući se time da i na idućem izborima biraju najmanje od zala koja su sami pomogli stvoriti.

U tom će kontekstu najzanimljivije biti prividno nadmetanje između Hrvatske demokratske zajednice i Domovinskoga pokreta, dviju stranaka koje aspiriraju na isti dio biračkoga tijela i – poput spojenih posuda – zastupaju istu nacionalno-političku i ideološku kakofoniju, usput na sličan način za izborne potrebe raspoložujući jeftino pribavljenim žetonima za privlačenje takozvanih desno orijentiranih i onih tobože lijevo orijentiranih birača. Plenkovićevo dugogodišnje prepuštanje prevage stranačkoj i izvanstranačkoj ljevici – što je simbolički okrunjeno na nedavnom sajmu neznanja, kukavštine i sluganstva u Brezovici – zapravo je i omogućilo nastanak *sestrinskoga* Domovinskog pokreta koji bez ikakva kompleksa okuplja ljude koje međusobno povezuje jedino uvjerenje da je korito ponajviša vrijednost političke borbe.

No, najkasnije uoči ovih izbora postalo je jasno da je Domovinski pokret prerastao u jedan od glavnih instrumenata preslagivanja u Hrvatskoj demokratskoj zajednici. On će, kao što je pokazalo istupanje osječko-baranjskog župana između dvaju krugova izbora za zagrebačkoga gradonačelnika, u predstojećem razdoblju uživati potporu hadezeovskih nezadovoljnika, kako bi unutar Hrvatske demokratske zajednice jačalo nezadovoljstvo njezinim aktualnim vodstvom i pripremala se njegova smjena. U međuvremenu će – ne na posljednjem mjestu upravo za račun Hrvatske demokratske zajednice – gušiti svaki pokušaj organiziranja i nastupanja autentičnih hrvatskih nacionalističkih skupina, onih koje nisu spremne trgovati vlastitim uvjerenjima, pa su uvelike baš zato proglašene „nesposobnima“, marginalizirane, prešućivane i onemogućivane.

Tomislav JONJIĆ

IZ SADRŽAJA

JESMO LI SVJESNI LICEMJERJA? 2

Zvonimir JONJIĆ

AKO IŠTA U HRVATSKOJ TREBA
ZABRANITI, ONDA JE TO CRVENA
ZVIJEZDA PETOKRAKA..... 3

Alfred OBRANIĆ

MACELJ: POKOPANE JOŠ 84 ŽRTVE.... 5

O KOPLJIMA I TRNJU 7

Vlado JURCAN

HRVATSKA REPUBLIKANSKA
STRANKA I HRVATSKO PROLJEĆE..... 8

Dr. sc. Tomislav JONJIĆ

NAŠ NUTARNJI SVIJET (49.) 12

Maja RUNJE, prof.

OTOK HVAR U DRUGOME
SVJETSKOM RATU 13

Dr. sc. Nikica BARIĆ

SUDBINA..... 37

Ivan VUKIĆ

JOSO LISAC O SUDBINI SVOJE
OBITELJI..... 40

Ivan VUKIĆ

DOMOVINA KAO IDEAL: U SPOMEN
NA ZABORAVLJENE BORCE..... 48

Tomislav JONJIĆ

IN DIESER AUSGABE 55

IN THIS ISSUE 56